

givet af Folketingets Udvalg, ser jeg, at dette Forslag er blevet accepteret af den højtærede Minister. Det rullende Materiel bestaar nu i væsentlig Grad af store Godsvogne — saa vidt jeg erindrer, er henvend 80 pCt. 12½ Tons Godsvogne, medens kun ca. 15 pCt. er 10½ Tons Vogne. Denne Ændring kan vi tiltræde. Derimod har vi med mindre Tilfredsstillelse set, at de Industrier, der tidligere har faaet en 30 pCt.s Nedsættelse paa de hidtil gældende Takster, nu kun skal have 20 pCt., med Undtagelse af Tørveindustrien, der vedblivende skal have 30 pCt. Dette vil for en Industri som Teglværksindustrien medføre, at Teglværker, der ligger Syd for Danmarks Grænse, og som sender Varer herind, vil komme til at køre billigere end de indenfor Landets Grænser værende Teglværker. Det er en Forskydning i Fragten paa 12½ pCt. til Fordel for de udendørs Industrier. I en Periode som denne, hvor Arbejdsforholdene er saa overordentlig vanskelige, og hvor det gælder om at faa indført saa lidt som muligt her til Landet, er det med den allerstørste Beklagelse, vi ser, at denne Ændring er foretaget. Vi vilde meget have ønsket, at dette ikke var sket. Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (Laursen), der er mere inde i de Forhold end jeg, vil i Dag fremsætte nogle Bemærkninger derom. Under Hensyn til den Betydning, det har for Næringslivet som Helhed at faa dette Lovforslag fremmet saa hurtigt som muligt, ønsker vi fra vor Side ikke Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvilket muligvis vilde give Anledning til, at Lovforslagets Fremme blev forsinket; men vi vilde sætte megen Pris paa at høre Udtalelser her i Dag om, at der maa blive taget Hensyn til dette specielle Forhold, thi det er jo af Betydning saavel for den høje Regering som for andre, at der ikke træffes Dispositioner, som kan være direkte hemmende for vor indenlandske Industri.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Gunnar Fog-Petersen: Naar den ærede sidste Taler (Tvede) beklagede sig over, at Lovforslaget var kommet saa sent til Lands-tinget, kan han derfor takke den Regering, han støtter, og det Flertal, hvortil han selv hører. Jeg maa beklage, at Taksterne ikke er sat længere ned, end de er efter det Forslag, der foreligger for os, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor Regeringen ikke vil gaa videre. I de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, tales der stadigvæk om den Risiko, der er forbundet med en Takstnedsættelse, og det siges, at man maa

gaa meget varsomt frem af Hensyn til denne Risiko. „Man skal,“ hedder det, „saaledes gøre opmærksom paa, at til at opveje en Takstnedsættelse paa 25 pCt. (Risiko ca. 45 Mill. Kr.) kræves en Trafikforøgelse paa 33⅓ pCt., og da en forøget Trafik, der blot er af nogen Betydning, ikke kan besørges uden en Stigning af Udgifterne, maa man i Virkeligheden regne med, at den nævnte Takstnedsættelse kræver en Trafikforøgelse paa ca. 40 pCt. for at bringe Balance.“ Fremdeles hedder det: „Dette vil sige, at man ved Nedsættelsen skulde opnaa en Stigning af de rejsendes Tal med ca. 10 Mill. og en Forøgelse af Godsmængden med ca. 2½ Mill. Tons, eller med andre Ord, at man skulde faa en Trafik større, end man nogensinde tidligere har kendt den.“ Saaledes ræsonnerer man i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg gaar imidlertid ud fra, at dette Ræsonnement skyldes Statsbanerne og ikke den højtærede Minister. Det falder ikke sammen med den Tale, den højtærede Minister har holdt i Dag, og det er for øvrigt indlysende forkert. Allerede faa Linier forud siges der, at det tør med stor Sikkerhed forventes, at den Nedgang i Udgifterne, som man allerede har skildret, vil fortsættes. Men her regnes jo ikke med, at der skal tjenes noget ind ved Nedgang i Udgifterne. Man regner i dette Ræsonnement med, at Trafikforøgelsen alene skal imødegaa Nedgangen, man ser bort fra den Fortjeneste, der følger af, at Udgifterne gaar ned. Den højtærede Minister stillede et andet Regnestykke op for os. Saa vidt jeg kunde følge den højtærede Minister, regnede han med en Nedgang paa 30 Mill. Kr. Mertrafikken turde Ministeren forvente vilde give 8 Mill. Kr., de almindelige Besparelser ca. 10 Mill. Kr. og Konjunkturtillæggets Nedsættelse et lignende Beløb; man vilde nærme sig Balance, hvis ikke Trafikken gik yderligere ned, hvis ikke Forholdene udviklede sig alt for ugunstigt. Saaledes saa Ministerens Regnestykke ud i Modsætning til det, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg tror, at Ministerens Regnestykke er det rigtige.

Men naar den højtærede Minister ræsonnerer saaledes, at han virkelig haaber at kunne gennemføre denne Nedsættelse uden yderligere Udgift for Statskassen, forekommer det mig, at Risikoen ikke er større end, at man maatte kunne være gaaet videre baade med Taksterne for lange Rejser paa 3die Klasse og med Vognladningstaksterne. Dette burde man gøre af Hensyn til Erhvervslivets Krav og Trang og for at fuldkomme, hvad der staa skrevet i de Taler,